

# Tri prasiatka

Jedného dňa sa tri malé prasiatka rozhodli, že nadišiel čas odísť z domu a nájsť si vlastné obydlie. Ako si povedali, tak aj urobili. Ešte v to ráno si pobalili veci, dali mamičke božtek na rozlúčku a vykročili.

Kráčali až do poludnia. Potom sa usadili na kraj cesty a zjedli polovičku z toho, čo im mama nabalila. Trošku si zdriemli a šli ďalej. Keď nastal čas večere, prvé prasiatko bolo už veľmi unavené a nechcelo ísť ďalej.

“ Ale veď sme ešte nikam nedošli !” povedali jeho brat a sestra.

“ Z čoho si tu len postavíš domček ? ”

Stáli práve neďaleko poľa s čerstva pokoseným obilím. “Postavím si dom zo slamy,” rieklo prasiatko. Zavrelo oči a zaspalo.

Keď sa prasiatko zobudilo, slnko už zapadalo a začalo byť chladno. A čo je to tam za chlpatý temný tieň v tom lese ? čudovalo sa.

Odrazu prasiatko ľutovalo, že nešlo ďalej s ostatnými. Ale predsa sa pustilo do práce, nazbieralo trochu slamy a postavilo si domček.

O polnoci niekto zaklopkal na dvere. “Prasiatko, prasiatko, pusť ma dnu,” riekol neznámy hlas. Prasiatku by sa krvi nedorezal, tak sa zľaklo. Teraz už vedelo, kto bol ten tieň – vlk !

“ Dovnútra ťa nevpustím ani cez takú škáročku, akú mám štetinôčku,” povedalo prasiatko svojím celkom dospelým hlasom.

“ Tak zahúkam a zafúkam, že ti zbúram dom!” zavrčal nahnevaný Vlk. “To bude tvoj koniec.” A tak sa aj stalo.

Nasledujúce ráno sa druhé dve prasiatka vrátili na pole. A čo tam našli? Kôpku slamy a všetky veci ich bračeka boli roztrhané a rozhádzané po poli. Tak sa naľakali, že utekali preč, čo im nohy stačili.

Napoludnie boli už obe prasiatka unavené a zastavili sa. Zistili, že stoja na veľmi peknom mieste. Ležala tam kopa dreva, ktorú tu nechal drevorubač. A čo si tak z neho postaviť nádherný drevený dom?

“ Mne sa nestane to, čo mojmu bratovi,” rieklo druhé prasiatko. Ale v noci, keď hodiny na kostolnej veži odbili dvanásť, niekto zaklopkal na dvere.

“Prasiatko, prasiatko, pusť ma dnu,” sladko sa ozval neznámy hlas. “Som opustený a hladný. Nemáš niečo pod zub?”

Prasiatku takmer prestalo biť srdce. Teraz už dobre vedelo, čo sa stalo jeho bračkov. “Vlk! Ty ma veru neoklameš ! Dohnúť ťa nevpustím ani cez takú škáročku, akú mám štetinôčku,” zvolalo.

“ Tak zahúkam a zafúkam, že ti zbúram dom !” zavrčal zlostný vlk.

“ To bude tvoj koniec.” A tak sa aj stalo.

Na ďalšie ráno našlo tretie prasiatko na kúsky polámaný drevený domček a všetok majetok jeho sestry bol vôkol rozfúkaný. Rozbehlo sa preč, ale odrazu mu niečo zišlo na um : Čo sme to len cestou včera so sestrou videli ? Tehelňu ! Vrátilo sa spať a nakúpilo toľko tehál, aby sa z nich dal postaviť dom.

V tú noc sa vlk zasa vydal na lov a zaklopkal na dvere domčeka. “Som priateľ tvojho brata a sestry, ” zvolal. “Prasiatko, prasiatko, pusť ma dnu.”

“ Vlk ! Dohnúť ťa nevpustím ani cez takú škáročku, akú mám štetinôčku,” skríklo tretie prasiatko.

“ Tak zahúkam a zafúkam, že ti zbúram dom ! ” zavrčal nasrdený vlk. Zhlboka sa nadýchal a húkal a fúkal, čo mu sily stačili. O dom sa oprel taký víchor, že by vyvrátil celý les, ale múry stáli pevne, pretože boli z tehál. Vlk húkal a fúkal zas a znova, ale dom sa ani nepohol, len okná a dvere rinčali. Vlk sa rozzúrnil, vyskočil na strechu a začal sa súkať dolu komínom.

Ale tretie prasiatko myslelo i na toto. Rozložilo poriadny oheň a postavilo naň variť veľikánsky hrniec s vodou. A vlk, namiesto toho, aby vyliezol kozubom, skončil v hrnci a uvaril sa. Brucho mu prasklo a z neba vyskočili brat a sestra malého prasiatka! Vlk ich zhltol celých !

Tri prasiatka boli šťastné, že sú zasa spolu.

A v domčeku z tehál si dlho žili spokojne a v bezpečí, až kým nepomreli.